

Pasi Hujasen lähettikirje 8/2023, 20.09.2023

Kalusto seisoo

Skuoritsan kirkon lähellä on Gazpromin varikko, jossa on koneita, joilla tehtiin kaasuputkea Nord Stream 2 -putkea varten.

Koneet ovat seisonet jo vuosia. Luulisi, että ne kannattaisi lähettää Kiinan suuntaan, jonne rakennetaan uusia kaasuputkia Siperian kaasukentiltä.

Länteen kaasua tuskin enää koskaan saadaan myytyä ja kylille tehtävät putket saadaan tehtyä paljon pienemmillä koneilla.

Kun Venäjä ei nyt myy maakaasua Länsi-Eurooppaan, pienillekin kylille on alettu vetää kaasujohtoja. Myös hinnoittelu on muuttunut radikaalisti. Kymmenkunta vuotta sitten – kun Tuutarin kirkon lähellä vedettiin kaasuputkia – kaasusopimuksesta piti maksaa noin 200000 ruplaa, sitten se nousi puoleen miljoonaan ja eräs Tuutarin seurakuntalainen kertoi, että työtoveri oli joutunut maksamaan miljoona ruplaa (nykykurssilla 10000 euroa, vuosi sitten noin 20000 euroa).

Nyt putki tuodaan talolle asti ilmaiseksi.

Arvaa harmittaako, jos maksoi suuret summat.

Myös autoilijoita houkuteltaan kaasun käyttäjiksi. Mainoksessa sanottiin, että kaasuauton polttoainekulut ovat 2 ruplaa (2 centtiä) kilometriltä. Tietysti asiaan vaikuttaa auton koko, mutta halpaa kaasulla ajaminen on.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Viisumin rekisteröinti helpottui
Nyt viisumin voi rekisteröidä internetissä. Ei siis tarvitse hetkeksikään luopua passista, vaan skannaan passin tietyt sivut ja maahantulokortin, jonka jälkeen seurakuntalainen hoitaa rekisteröinnin internetissä.
Ei edes maksa mitään.
2. Kameroita kuin Kehä ykkösellä, osa 2
Kun menen Hatsinasta Tuutariin, erään kylän kohdalla on kolme nopeuskameraa kilometrin matkalla. Veikkaan, että keskimäinen ei enää toimi – ensimmäinen on uudempi.
Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että kolmannen tutkan kohdalla nopeusrajoitus on alennettu 90 km/h:sta 70 km/h:iin, mutta nopeusrajoitusliikennemerkki on unohtunut laittaa. Uusi nopeusrajoitus näkyy vain asfalttiin maalattuna. Ja talvella se ei tietenkään lumen alta näy.
3. Tutkia on Suomessakin
Kävin elokuussa saarnaamassa Raumalla ja Mikkelissä piispa Seppo Häkkisen lähtötilaisuudessa – ihan kutsuttuna.
Länsi-Suomessa tutkat olivat yleensä alamäessä – jossa nopeus helposti nousee liian suureksi. itäisessä Suomessa ne olivat usein mäen päällä. Ollaanko lännessä ahneempia?
Rauman reissulla oli jopa yllättävää huomata, kuinka suuri ero oli verrattuna venäläiseen maaseutuun: ei tyhjiä taloja ja viljelemättömiä peltoja.
4. Seurakuntalainen itki
Kun kävin kotikäynnillä erään seurakuntalaisen luona, hän alkoi itkeä ja sanoi: ”Miksi Suomessa 12-vuotiaita muutetaan tytöistä pojiksi?”
Näin todellakin on: sukupuolenkorjauksen (pitäisi olla sukupuolenmuutoksen) voi aloittaa jo 12-vuotiaana. Tupakkaa saa ostaa vasta 16-vuotiaana.
En viitsinyt sanoa, että Suomen kirkko on innolla osallistunut pride-kulkueisiin ym.
Seurakuntalaisen reaktio perustui Venäjän television uutisiin. Jotka ovat totta.
Reaktio on luonnollinen – hän on menettänyt kaksi omaa poikaansa.
5. Ministeri-Ladoja, osa 2
Huolimatta presidentti Putinin määräyksestä, että virkamiesten pitää alkaa ajaa venäläisillä autoilla, ministeriöt ovat senkin jälkeen tilanneet sadoilla miljoonilla ruplilla uusia länsiautoja.
Eikö sana kuulu vai eikö se tehoa?
6. Hyppy hinnassa
Harvoin joudun tankkaamaan Suomessa. Virossa ja Venäjällä diesel on halvempaa.
29.8. tankkasin, hinta oli 1.84 euroa litralta
30.8. hinta oli 2.14 euroa litralta
Lehdissä ei kerrottu syytä melkein 20 % hinnannousuun – raakaöljyn hinta nousi, mutta melko hitaasti koko elokuun.
Edes eräs Nesteellä työskentelevä ystävä ei osannut selittää, mistä hinnan nousu johtui.
Venäjälläkin hinta nousi, mutta paljon maltillisemmin, noin 5 %.
7. Sinusta on tullut huono
totesi Hatsinan suntio minulle.
Inkerin kielessä huonontuminen tarkoittaa laihtumista. Laihdun kesällä viitisen kiloa – ruoka ei maistu. Mutta ikävä kyllä syksyllä kilot yleensä tulevat takaisin.
Eräs Puškinin seurakuntalainen oli tilannut (perhe)pitsan, kun menin kotikäynnille. Aikaisemmin hän teki itse ruokaa, mutta nyt kunto on sen verran huono, ettei enää jaksa.
Olen sanonut hänelle monta kertaa, että ruokaa ei tarvita. ”En minä voi ottaa sinua vastaan, jos en tarjoa syömistä!”
8. Kasvihuoneteknologiaa
Sain sähköpostin, että viime kirjeessä ihan kuvan kanssa kehumiani tuuletussysteemejä on ollut Suomessa myynnissä jo 80-luvulla. Laajeneva aine on kuulemma mehiläisvahaa.
Nytkin niitä saa esimerkiksi Tokmannista. Hinta on suunnilleen sama kuin Venäjällä.
Yritimme aikanaan kesäpaikalla Lohtajalla kasvattaa jotain kasvihuoneessa, mutta lämpö tappoi kasvit, kun emme olleet koko ajan paikalla. Tuollainen systeemi olisi ollut tarpeen, mutta en tiennyt systeemistä.
9. Sanktiot vuotavat

Kun syyskuussa tulin Venäjältä, Venäjän tullissa perääni ajoi suomalaisissa rekisterikilvissä ollut Citroén. Kysyin paluumuuttajalta, missä hän oli käynyt. "Pietarissa, tein moottoriremontin." Kun kysyin, veikö hän osat mukanaan, hän vastasi: "Ei, ne saatiin Pietarista. Suomessa koneremontti olisi maksanut 10000 euroa, Pietarissa se maksoi vain 4000 euroa!"
Se niistä sanktioista!

10. Halpoja autoja

Yksi aamu radiosta tuli mainos: "Osta UAZ Patriot (venäläinen maasturi) – nyt alennus 300000 ruplaa, hinta 1 330 000 ruplaa (13300 euroa)." Iltapäivällä mainostettiin samaa autoa 1 103 000 ruplalla (11030 euroa).

Mene tsuhna kotias!, osa 3

Sain sekä Inkerin kirkon piispalta että Maria-kodista (Skuoritsan seurakunnan vanhainkoti) dokumentit rajaa varten. Lisäksi minulla oli kutsu Pietarin pääkonsulaatin viimeiseen kutsutilaisuuteen.

Kun tulin Venäjän rajalle, yllätyin: rajavartijana oli nainen, jota en ole nähnyt varmaan kymmeneen vuoteen. Kerran parikymmentä vuotta sitten hän "armahti" minua – ei sanonut mitään, vaikka olin tehnyt pahan virheen. (Rikos on jo vanhentunut...)

Ajattelin, että nyt ei tule ongelmia. Ei tullut edes kysymyksiä.

Jäin miettimään, oliko rajavartija todellakin sama henkilö – vai hänen siskonsa tai tyttärensä...

Ikävä kyllä Venäjällä monta kertaa tärkeintä on se, kuka asiaa hoitaa. Jollekin asia on iso ongelma, toiselle ei minkäänlainen ongelma.

Myös tullissa oli nainen, joka on työskennellyt rajalla pitkään, mutta jota en ole vähään aikaan nähnyt. Ehkä kyse oli siitä, että kesälomat olivat loppuneet.

Saa nähdä miten perjantaina pääsen rajan yli. Nyt lisärasitteena on Suomen kieltö venäläisille autoille. Toisaalta helpottaa minua – vähemmän kulkijoita – mutta toisaalta voi aiheuttaa negatiivisia reaktioita virkailijoissa.

Sanktioidiotismia, osa 1

Elokuussa Saksan tullipoliisi alkoi takavarikoida venäläisiä autoja suoraan moottoriteiltä.

Vaadittiin ajamaan huoltoasemalle, jossa sanottiin, että auto takavarikoidaan. Ihmiset ja tavarat ulos autosta ja auto hinausauton kyytiin ja tullihäkkiin.

Lisäksi vielä kirjoitettiin haaste oikeuteen, peruste "sanktiomääräysten rikkominen". Kun kysyttiin, miten niitä oli rikottu, vastaus oli: "Olette tulleet myymään autoa Saksaan!"

Tapauksia on ollut ainakin 10.

Koko juttu on aivan älytön.

1. Kuka venäläinen myisi auton Saksaan, kun siitä saisi paljon paremmat rahat Venäjällä.
2. Rahan vieminen Venäjälle on kielletty sanktioissa
3. Miksi perhe oli otettu mukaan?
4. Saksalla ja Venäjällä ei ole maarajaa eli auton on pitänyt kulkea vähintään yhden EU-maan läpi ilman mitään ongelmia

Asiaan liittyy kaksi hyvin ongelmallista piirrettä:

1. Länsimainen oikeuskäytäntö lähtee syyttömyys-olettamuksesta: ihminen on syytön, kunnes hänet osoitetaan syylliseksi. Nyt ei ollut mitään näyttöä siitä, että autoa oltiin myymässä. Eikä

omistajalla ollut minkäänlaisia mahdollisuuksia todistaa, ettei hän aikonut myydä autoa. Hän ei siis voinut osoittaa syyttömyyttään.

2. Autoilijaa syytettiin, vaikka hän oli tullut vähintään yhden EU-maan läpi. Esimerkiksi Suomessa hän ei ollut rikkonut sanktiomääräyksiä, mutta Saksa ilmoitti, että hän oli tullut laittomasti EU:n alueelle. Vain Saksan tullipoliisi tulkitsi sanktioita noin. Ei Suomi, ei Viro, ei Puola, ei Tšekki. Eli autoilija tuomittiin taannehtivasti – vähän kuin sotasyllisyysoikeudenkäynnit Suomessa. Autoilijalla oli täysi syy olettaa, että hän ei riko lakia. Niin oli ajateltu Suomessa tai minkä kautta hän olikin ajanut Venäjältä Saksaan.

Totesin, että Saksa ei enää ole oikeusvaltio. Onneksi minulla on ranskalainen auto, inhottaisi ajaa saksalaisella autolla. Jos vaikka takavarikoisivat sen...

Oikea ratkaisu olisi ollut karkottaa autoilija Saksasta. Autoineen päivineen. Parempi olisi tietysti ollut tulkita sanktioita samoin kuin kaikki muut EU-maat.

Syyskuussa Euroopan komissio alkoi tutkia kyseisen sanktion oikeaa tulkintaa. Epäilen, että Saksa tajusi tehneensä virheen ja halusi mukaan muut EU-maat – kuten kävikin. Yllättäen EU:n komissio totesi, että Saksa on tulkinnut sanktiota oikein – vaikka viikkoa aikaisemmin yksikään muu EU-maa ei tulkinnut sanktiota niin.

Niinpä Viro, Latvia, Liettua ja Puola estävät venäläisten autojen pääsyn maahan. Suomi mielti vähän pitempään kuin Baltian maat, mutta seurasi uskollisesti perässä.

Suomi antoi kuusi kuukautta aikaa ajaa Suomessa olevat venäläiset autot pois maasta, mutta Viro ilmoitti, että ne voidaan takavarikoida.

Suomi ilmoitti kiellon perusteeksi, että halutaan estää sanktioiden rikkomista. En ymmärrä perustelua. Tiedän vain yhden asian, miksi noin voidaan sanoa. Pietarissa ja Hatsinassa on kauppoja, joissa myydään "Tavaroita Suomesta". Niitä tuovat turistit ja jobbarit. Asialla ei ole mitään merkitystä Venäjän valtion talouteen. Asiasta oli kirjoitus Helsingin Sanomissa 16.9.

Viro oli rehellisempi ja sanoi, että teemme sellaista, mikä aiheuttaa ongelmia Venäjälle – taisi olla juttu jommassakummassa iltaapäivälehdessä.

Viro päästää maahan moottoripyörät lehtijutun mukaan. Ei muuta kuin ostamaan Ural sivuvaunulla...

Venäjällä huomautettiin, että samassa sanktiossa, jossa kielletään autojen vieminen EU:n alueelle, kielletään myös vessapaperin, älykännykoiden ja vaatteiden vieminen. Kysyttiin: "Pitääkö meidän riisuuntua rajalla?" EU-komissio selvensi, että vain autojen tuominen on kiellettyä.

Yritin etsiä sanktiota EU:n sivuilta, mutta en löytänyt.

Mutta tekstimuoto osoittaa, että kyse on ammattimaisesta maahantuonnista (import) ei yksityishenkilöiden omaan käyttöön tarkoitetuista tavaroista.

Eli Saksan tullipoliisi sotki maahantuonnin ja turismin. Mutta sai taakseen koko EU:n.

Epäilen, että taustalla on myös pettymys siitä, että EU:n pakotteet eivät ole toimineet toivotulla tavalla. Esimerkiksi Armenian autovienti Venäjälle on kasvanut 800000 dollarista vuodessa 180 miljoonaan.

Timo Soini sanoi aikanaan: "Missä EU, siellä ongelma!"

Suomessa on lisäksi ongelmana se, että meillä käy venäläisiä töissä. Nyt he eivät pääse omalla autolla. Eikä bussilinjat välttämättä vie työmaalle.

Saa nähdä, mitä minulta kysytään asiasta, kun olen Venäjällä. En aio puolustella EU:ta, vaan sanon, että typerykset (venäjäksi duraki) ovat tehneet typeriä päätöksiä.

Presidentti Putin sanoi: "EU on rasisti, Venäjä ei ole. Me emme rajoita autojen tuloa Venäjälle!"

Perinteisesti Venäjä on jotenkin reagoanut EU:n päätöksiin.

Sanktioidiotismia, osa 2

Kesäkuussa EU kielsi venäläiset kuorma-autot EU:n alueella.

Seuraus:

suomalaiset rekkaveturit veivät venäläiset perävaunut rajan yli ja ottivat paluukuormana venäläisen perävaunun Suomeen.

Elokuussa EU kielsi myös venäläiset perävaunut.

Seuraus:

Nyt tavarat laitetaan kontteihin ja suomalainen rekka (ja suomalainen perävaunu) vie kontin rajan yli Venäjälle ja tuo paluukuormassa toisen kontin Suomeen. Kontteja Venäjällä riittää, koska vienti on lähinnä öljyä ja kaasua ja tuonti taas tulee lähinnä konteissa.

Lapsikin olisi arvannut, mitä tapahtuu.

Vihje Brysseliin: älkää alkako erotella kontteja: Maerskin (tanskalainen firma) kontin saa tuoda, mutta Coscon (kiinalainen firma) konttia ei saa tuoda.

Voisiko joku selittää minulle, miksi EU on kiinnostunut siitä, MILLÄ TAVALLA tavara liikkuu rajan yli eikä siitä MITÄ tavaraa kulkee rajan yli. Vai onko niin, että Suomen tulli ei pysty selvittämään, mitä rajan yli kulkee suuntaan ja toiseen, jos se on konttia tai perävaunua pienempi esine.

Ruplan kurssi, osa 2

Venäjän keskuspankki nosti ohjauskorkoa 13 %:sta 14 %:iin, mutta sekään ei auttanut, vaan ruplan kurssi on jo jonkin aikaa ollut noin 103.

Raakaöljy on kallistunut reippaasti: maaliskuussa venäläinen raakaöljy maksoi 47.22 dollari tynnyriltä ja kesäkuun lopulla 55.17 dollaria tynnyriltä. Tänään hinta oli 77.62 dollaria eli noin 65 % kalliimpaa kuin puoli vuotta sitten. Sen pitäisi vahvistaa ruplaa, mutta luottamus Venäjän talouteen ei ole palannut.

Toki Venäjä voi ottaa käyttöön valuuttasäännöstelyn eli käytännössä määrätä ruplan kurssin.

Minulle nykytilanne on mukava: hinnat on helppo laskea euroissa: sata ruplaa on yksi euro.

Omat säännöt

Virossa nousi kohu, kun paljastui, että pääministeri Kaja Kallaksen mies oli mukana virolaisessa kuljetusfirmassa, joka toimii Venäjällä.

Lisämausteen juttuun antoi, että pääministeri oli antanut 350000 euron lainan miehelleen kyseiselle firmalle.

Kun häneltä kysyttiin, miksi hän ei kysynyt, mihin laina käytettiin, hän vastasi: "Mieheni on parempi raha-asioissa." Ja kun kysyttiin, mistä hänellä oli tuollaiset rahamäärät, hän vastasi: "Olin hyvä juristi ja minulla oli yhdeksän kertaa parempi palkka kuin nyt pääministerinä!"

Lisäksi hän kieltäytyi menemästä parlamentin kuultavaksi asiasta.

Pariin viikkoon asiasta ei ole kirjoitettu mitään. Ajattelin, että Kallas marinoidaan sellaisessa liemessä, että hänen on erottava pääministerin tehtävistä – jota vaati 66 % virolaisista. Mutta taisin olla väärässä.

Kari Tynkkynen, joka oli aikanaan Sley'n lähettinä Virossa sanoi: "Täällä eliitillä on ihan omat säännöt!" Ajattelin, että Kari liioittelee, mutta taisin olla väärässä.

Kallas on esiintynyt kiivaana Venäjän vastustajana, joka on vaatinut kaikkien yhteyksien katkaisemista Venäjän kanssa. Paitsi mieheni firman...

Saa nähdä kuinka paljon venäläisiä junavaunuja seisoo ensi viikolla Tallinnan tavaratarapihalla.

Miksi piti vaihtaa?

Aika harvoin olen vain kuulijana jumalanpalveluksessa.

Pyhän Sydämen kappelissa ihmettelin, miksi 13. helluntain jälkeisen sunnuntain otsikko oli vaihdettu. Aikaisemmin (12. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai) otsikko oli "Puheemme"

Miksi ihmettelin muutosta? Onhan uusi otsikkokin hyvä.

Tekstit olivat suurelta osin samoja kuin 12. Kolminaisuudenpäivän jälkeisen sunnuntain tekstit. 1. ja 2. vuosikerran epistola- ja evankeliumitekstit olivat täysin samat. 3. vuosikerrassa tekstit oli vaihdettu.

Nyt olisi ollut hyvä tilaisuus puhua puheesta.

Oletko muuten kuullut, että vanhoja stalinisteja olisi ahdisteltu heidän vanhoista mielipiteistään – saati, että he olisivat tehneet niistä parannusta? Tietysti se on vaikeampaa, kun materiaali ei löydy internetistä, vaan pitäisi selata vanhoja lehtiä.

Todellista ammattitaidottomuutta

Kerran, kun tulin Tuutarin kirkolle, liikennepolisilla oli "ratsia" lähellä kirkkoa.

Yksi auto oli pysäytetty keskelle T-risteystä. Onneksi ei ollut talvi – risteykseen tulee tie jyrkkää mäkeä alas ja joku ei ehkä olisi saanut pysäytettyä autoaan.

Jo aikaisemmin kerroin, että yhdellä tiellä on liikennemerkki, joka kehottaa pitämään 20 metrin välin edellä ajavaan, koska paikassa on 70 km/h-nopeusrajoitus. Oikea välimatka (kolmen sekunnin ero edellä ajavaan) olisi kolminkertainen. Valitettavasti käytännössä välimatka ei ole yleensä kuin noin 10 metriä.

Kiristystä?

Noin kuukausi sitten Hotmail-sähköpostiini alkoi tulla kymmeniä roskaposteja joka päivä.

Hieman aikaisemmin Microsoft oli kehottanut vaihtamaan maksulliseen Hotmail-sähköpostiin. Minä en tarvitse mitään lisäominaisuuksia, vanhan sähköpostin ominaisuudet riittävät minulle ihan hyvin.

Alkaa epäillä, että vaihtoa halutaan vauhdittaa lopettamalla vanhan sähköpostin roskapostisuodatin. Nyt roskapostin poistamiseen mene usein enemmän aikaa kuin todellisten sähköpostien kanssa.

No, vaihdan kyllä, mutta gmailiin.

Lukemista

Lukeminen on jatkunut. Itse asiassa luen joka ilta sekä Tuutarissa että Helsingissä.

Kolme kirjaa viime ajoilta:

1

Agnessa Haikara: Kuka koputtaa ovellesi. Kuolansuomalaisten kohtalo Stalinin vainoissa. Minerva, 2023, 201 sivua.

2.

Jonathan Aitken: John Newton,. Armottomuudesta ihmeelliseen armoon, Suomen Lähetysseura, 2016, 408 sivua

Newtonin elämä oli hyvin erikoinen; hän oli orjana Afrikassa ja myöhemmin orjalaivan kapteenina, kunnes laiva melkein haaksirikkoutui myrskyssä. Hän halusi papiksi, mutta joutui kuutisen vuotta odottamaan pääsyä papiksi, koska hän piti liikaa yhteyksiä vapaakirkollisiin piireihin. Hän aloitti pappina Olneyssä. Alussa kirkossa kävi 200 henkeä, mutta luku nousi 600:aan ja kirkkoon piti rakentaa uusi parvi.

Häntä pidetään englantilaisen virren ”isänä”. Hän teki satoja hengellisiä lauluja.

Hän vaikutti – myös omalla todistuksellaan – orjakaupan kieltämiseen Englannissa.

Hänellä oli tapa rukoilla ja lukea Raamattua kaksi tuntia aamuisin.

Hän kirjoitti maailman kuuluisimman hengellisen laulun ”Amazing graze – Ihmeinen armo”, joka on nykyään sekä virsikirjassa että Siionin kanteleessa (numero 220). Toinen hänen tunnettu laulunsa on ”On Jeesus nimi ihanin” (virsi 42).

Hänen hautakiveensä on kirjoitettu:

Aikoinaan pakana ja elostelija

orjien palvelija Afrikassa

Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen

runsaan armon kautta

varjeltu, pelastettu ja armahdettu

ja kutsuttu julistamaan uskoa

jota hän oli pitkään koettanut tuhota

Itsekeskeisesti voin sanoa, että myös hänen työssään kotikäynneillä on suuri osa ja merkitys.

Vaikuttava kirja merkillisestä elämänkohtalosta.

3.

Ian Kershaw: Hitler, Otava, 827 sivua

Kirja on lyhennelmä – alkuperäisessä oli noin 1450 sivua. Englanniksi kirja ilmestyi vuonna 2008 ja ensimmäisen kerran suomeksi vuonna 2009.

Loppuun asti Hitler uskoi voittoon. Kun Puna-armeija oli jo Berliinissä, hän uskoi ihmeeseen – joukko-osasto tulee ja ajaa Puna-armeijan takaisin Venäjälle.

Ihmeellistä oli myös lähipiirin lähes sokea usko Hitleriin. Suomen sotilasjohto heräsi todellisuuteen viimeistään Stalingradin taisteluiden jälkeen, mutta ei pystynyt irrottautumaan sodasta, jonka tiesi häviävänsä.

Venäjä on nyt suosiossa: viime viikolla ostin neljä uutta Venäjää käsittelevää kirjaa.

Uusintapainos kirjastani

Vuonna 1995 kirjoitin hartauskirjan ”Elämän tiellä”, jossa oli kappale jokaisesta Raamatun kirjasta, siis 66 kirjoitusta.

SleyMedia otti kirjasta uusintapainoksen. Mainos löytyy parista viimeisestä Sanansaattajasta – mainoksessa puhutaan uutuudesta, mutta kyllä kirja on sama kuin yli 20 vuotta sitten.

Hinta on 24.90 ja tilata voi SleyMediasta.

Huumori on välttämätöntä

Pietarin pääkonsulaatissa oli "lähtöjuhlat" 6. ja 7.9. Olin jälkimmäisessä.

Samaan aikaan pietarilainen televisioasema ja muutamat lehdet iloitsivat siitä, että pääkonsulaatti on avattu ja se tekee taas viisumeita.

Tosiasiassa viisumihakemukset pitää viedä viisumikeskukseen ja viisumit tehdään Moskovassa.

Uutta oli se, että elokuussa viisumianomuksia ei otettu vastaan lainkaan (paitsi poikkeustapauksissa).

Hatsinan diakoniatyöntekijä Mira kertoi vähän myöhemmin, että hänelle oli soitettu ja iloittu siitä, että pääkonsulaatti tekee taas viisumeita. Mira sanoi, että Pasi oli siellä "lähtöjuhlassa" ja pääkonsulaatti suljetaan syyskuun lopussa. "Ei sitä suljeta, lehdessä sanottiin, että se tekee taas viisumeita!"

Ihminen – ja näköjään toimittajakin – usein uskoo, mikä häntä miellyttää.

Suomalaisia erikoisuuksia

Suuri osa radion – televisiota en katso – toimittajista ei osaa lausua tavallista s-kirjainta, vaan käyttävät suhuässä. Raivostuttavaa. Onneksi Radiosuomessa on pari miestoimittajaa, jotka osaavat puhua suomea.

Toivottavasti ketään noista suhauttajista ei lähetetä haastattelemaan ketään englantilaista. Jos pitäisi sanoa: "Please, sit down!" eli "Ole hyvä, istu alas!", mutta sanookin "Pleaše, šit down!" tulee sanoneeksi "Ole hyvä, pasko allesi!" – tosin google-kääntäjä antaa vielä hävyttömämmän käännöksen.

Monissa kielissä – myös venäjässä – on kaksi eri kirjainta/äänettä: tavallinen s ja suhu-s.

Tavaraa kaivataan

Heräsin jälkijunassa – seurakuntalaiset ottavat mielellään suomalaisia tyhjiä lasipurkkeja. Väittävät, että venäläisissä kaupoissa myytävissä purkeissa on huonot kannet.

Venäjällä kansia on kahta mallia: kierteellä ja erikoistyökalulla suljettavia.

Olen itsekin nähnyt, että monet kannet ovat vuotaneet.

Ei kannata laittaa postiin, mutta jos jotenkin voit toimittaa suoraan minulle, niin vien ensi vuoden sadonkorjuuta varten.

Pieni opetuksen sana

Mitkä ovat Jumalan ensimmäiset sanat Raamatussa?

”Tulkoon valo!” (1 Moos 1:3, KR-1933 ”Tulkoon valkeus!”)

Tuutarin kirkolla alkoivat krookukset kukkia – ajattelin, että ne kukkivat vain keväällä, yhtenä kevään ensimmäisistä kukista. Kesän säät ovat olleet erikoisia, ehkä kukkienkin ”kalenteri” on mennyt sekaisiin.

Kukat kääntyvät voimakkaasti kohti etelää eli valoa.

Kristitynkin pitää kääntyä kohti valoa, Jumalaa, pois päin pimeydestä eli Saatanasta.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan pysymistä avoimena, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Piispa Ivan Laptevin terveys – hänellä on todettu syöpä
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n päätöksiin
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskuksimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa